

Ja tühja walle jutto teel,
Ma-ilma mōda tallab
Ja otsib sedda heldet maad,
Kus temma kergelt leiba saab
Ja lahkut rōmo ello.

Kül taewaš kōrge ma on lai
Ja merri suur ja sūggaw,
Mis finno heaks lodud sai,
Kas on sull' siin nūud iggaw,
Et mitto sadda wersta fa,
Lådd mōda ilma otsima,
Kus Paradis on leida.

Oh rišti rahwas tundke nūud,
Kes rummalad on olnud,
Kas teie omimal posle sūud?
Mis kassio on teil' tulnud? —
Kes mōda ilma laddunud,
Sell' terwiš, warra kaddunud,
Ja waeseks sandiks sanud!

Oh seisko rahwa silma ces,
Mis hådda meil' on olnud

Ja tānnago keik silma-wees,
Et uus aeg jálle tulnud
Ja wōtko Jummal armuga,
Siis meie pōllud önnista,
Sell' uel aastal jálle!

Kui sa laenad, maksa ausast.

Üks rikkaš ja hea süddamega mees, kes igga hāddalist aitas, kui kegi temma palvele tulli, ei pannud omma süddant kōrvwaks omma lig-gimeste wašto. Et nūud paljo innimesſi sedda teadsid, siis ei olnud ka neist pudo, kes temma palvele tuolid; ni hāsti ðiged, kui üllekoh-tused, ja need wiimsed ollid ikka petjad ja nahka panniad, kes laenasiid, agga jal ei maksnud. Agga nisuggune heldus ei olnud hea, sest wi-maks jái temma ni kehwaks et nālg kallale kippus. Laenajad ei mōttelnud ennam temma peale, waid kāisid pilkades temmast mōda, ja nenda piddi kohhus tedda wiimaks waestemaaesse pannema, et ta nālga ei surreks. Ni tānnamata on mōnned laenomehhed.